

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/246/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515206246
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2515206246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. P. XXXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 867,78 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/183/2015-97 zo dňa 5. júna 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti v rozsahu 75,30 eura m e n í tak, že žalovaná je povinná do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi 75,30 eura s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 07.10.2012 do zaplatenia.

II. Žalobca má voči žalovanej n á r o k na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 33,56%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 504,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 504,29 eura od 28.03.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 16,22 %.

1. 1. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 488, § 489, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), c), d), § 9, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 01.05.2012 (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, ustanovením § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1. 2. Vecne svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzavretá v písomnej forme, ako ukladá ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie uviedol, že žiadosť o poskytnutie pôžičky je možné považovať za návrh na uzavretie zmluvy, pokiaľ zmluva má byť platne uzavretá, musí návrh na uzavretie zmluvy byť prijatý. Takýto prejav vôle veriteľa žalobca súdu nepredložil, pretože z predloženej listiny - žiadosti o poskytnutie pôžičky súd zistil, že uvedenú žiadosť podpísala žalovaná ako žiadateľka a sprostredkovateľ pôžičky, nie však veriteľ. Ide tak o nedostatok písomnej formy zmluvy, v dôsledku čoho sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil,

že žalovanej bola poskytnutá suma 579,59 eura, pričom žalovaná žalobcovi vrátila 75,30 eura. Súd prvej inštancie tým dospel k záveru, že žalobcovi voči žalovanej vznikol nárok na zaplatenie sumy 504,29 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z priznanej sumy. Nestotožnil sa so začiatkom plynutia omeškania žalovanej podľa uplatnenej žaloby. Predmetná zmluva nebola uzavretá platne, žalobca preto nemohol účinne zosplatiť daný úver. Súd prvej inštancie považoval za kvalifikovanú výzvu na úhradu záväzku až doručenie žaloby s prílohami žalovanej dňa 27.03.2019. Žalovaná sa potom dostala do omeškania nasledujúci deň, a to 28.03.2019, odkedy súd priznal úrok z omeškania. Žalobca si uplatnil pôvodne úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 06.10.2012 do zaplatenia, súd prvej inštancie preto žalobu aj v tejto prevyšujúcej časti zamietol.

1. 3. O náhrade trov prvoinštančného konania súd rozhodol použitím ustanovení § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C. s. p. s tým, že prevažne úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,22 %. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal zaplatenia sumy 867,78 eura s príslušenstvom. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 58,11 % a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 41,89 %, s poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v čistom rozsahu 16,22 %.

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti o zaplatenie 75,30 eura s príslušenstvom, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 1. V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že pri svojom rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovanej bola poskytnutá suma 579,59 eura a uhradila sumu 75,30 eura. Kúpna cena však bola v zmysle zmluvy vo výške 654,89 eura, žalovaná bola povinná v zmysle zmluvy zaplatiť akontáciu v sume 75,30 eura, predmetná uhradená suma bola započítaná na výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a žalovanej bola následne poskytnutá suma vo výške 579,59 eura, ktorú sa zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami. Suma úhrad vo výške 75,30 eura, ktorú súd započítal na sumu poskytnutej pôžičky, predstavuje úhradu akontácie, ktorú súd započítal na sumu už poníženú o akontáciu (na sumu 579,59 eura). Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovanej bola poskytnutá pôžička bez úrokov a bez poplatkov v sume 654,59 eura a nie v sume 579,59 eura, ako uvádza súd. Suma 579,59 eura predstavuje sumu, od ktorej je už odpočítaná akontácia. Súd teda v danom prípade zohľadnil zaplatenú akontáciu dvakrát, nakoľko akontácia je zahrnutá v sume úhrad zo strany žalovanej vo výške 75,30 eura, ktorú súd odpočítal od sumy 579,59 eura, čo je suma pôžičky už ponížená o akontáciu.

2. 2. Na podporu svojho odvolania žalobca poukázal príkladmo na súdne rozhodnutia, z ktorých vyplýva správnosť jeho tvrdenia (rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2015, sp. zn. 8Co/488/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.09.2015, sp. zn. 13Co/619/2015, Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.09.2015, sp. zn. 11Co/691/2014, Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.08.2015, sp. zn. 23Co/405/2014).

2. 3. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku v zmysle ustanovenia § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalovanú popri povinnosti vyplývajúcej z napadnutého rozsudku zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 75,30 eura s príslušenstvom a opätovne rozhodne o trovách konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie použitím ustanovenia § 388 C. s. p. zmenil.

5. Podľa § 388 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti o zaplatenie 75,30 eura s príslušenstvom a v závislom výroku o náhrade trov konania.

6. 1. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý posúdil zmluvu uzatvorenú medzi pôvodným žalobcom - právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako zmluvu spotrebiteľskú. Žalobca vo svojom odvolaní nespochybnil záver súdu prvej inštancie o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, z tohto záveru preto vychádza aj odvolací súd. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, jeho záver o sume poskytnutej zo strany pôvodného žalobcu ako veriteľa žalovanej však nebol správny. Zo zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou je zrejmé, že poskytnutou pôžičkou bola financovaná kúpa notebooku za kúpnu cenu vo výške 654,89 eura. Žalovaná bola povinná v zmysle zmluvy zaplatiť akontáciu v sume 75,30 eura, táto suma bola započítaná na výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a žalovanej bolo následne poskytnuté finančné plnenie vo výške 579,59 eura, ktorú sa zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 120,77 eura. Žalovaná celkovo uhradila sumu 75,30 eura (ako vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad), čo znamená, že uhradila iba sumu akontácie. Sumu akontácie vo výške 75,30 eura je preto potrebné odpočítať od pôžičky poskytnutej v celkovej sume 654,89 eura. Rozdiel medzi uvedenou sumou a vykonanou úhradou žalovanou tak predstavuje sumu 579,59 eura, čo bola celková výška dlžnej sumy žalovanej do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi len 504,29 eura s príslušenstvom a nesprávne zamietol žalobu v časti 75,30 eura s príslušenstvom.

6. 2. Žalovanej bola uložená napadnutým rozhodnutím povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 504,29 eura s príslušenstvom, odvolací súd preto postupom podľa § 388 C. s. p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj sumu 75,30 eura ako rozdiel medzi poskytnutým finančným plnením 579,59 eura a žalobcovi priznanou sumou 504,29 eura.

7. Žalobca sa domáhal priznania aj úrokov z omeškania vo výške 8,75 % od 06.10.2012.

7. 1. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

7. 2. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7. 3. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. 4. Je nesporné, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Z dôvodu, že žalovaná pôžičku nespĺcala, žalobca žalovanú predžalobnou upomienkou, doručenou 03.10.2012 vyzval na zaplatenie splátok v lehote troch dní od doručenia upomienky. Trojdňová lehota uplynula dňa 06.10.2012, od 07.10.2012 sa žalovaná dostala do omeškania. Výška úrokov z omeškania je určená ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšená o 8 percentuálnych bodov. Ku dňu 07.10.2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,75%+ 8% = 8,75%.

8. V dôsledku zmeny napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, došlo aj k zmene pomeru úspechu a neúspechu strán. Právny predchodca žalobcu sa domáhal voči žalovanej zaplatenia 867,78 eura, po zmene vykonanej týmto rozhodnutím je úspešný v sume 579,59 eura (504,29+75,30), čo je 66,78 % , úspech žalovanej je 33,22 %. Pomer úspechu a neúspechu (66,78%-33,22%) tak predstavuje vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 33,56 %.

8. 1. Podľa § 396 ods. 1 C. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

8. 2. Podľa § 396 ods. 2 C. s. p. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

8. 3. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. 4. Podľa § 255 ods. 2 C. s. p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. 5. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. 6. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, bolo preto potrebné znovu rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a tiež o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. V novom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania je premietnutý úspech strany v celom konaní. Odvolací súd vzhľadom k tomu, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.), rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania (ako celku, teda prvoinštančného i odvolacieho konania) v rozsahu 33,56 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).